

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Mange af de forslag, vi kommer med her, har vi fået inspiration til via Kommunernes Landsforening og Rehabiliterings- og forskningscenteret for Torturofre, og jeg synes, at især det sidste center er værd at lytte til. Centeret er respekteret verden over, det har lige fået den humanitære Nobelpris, og derfor synes jeg også, det må være interessant for regeringen at lytte til, hvad dette center foreslår.

Centeret siger netop, at de finder det meget vigtigt at ophæve starthjælpen, når det gælder torturofre, fordi torturofre er i en ganske, ganske særlig situation, hvor de har brug for at koncentrere sig fuldstændig om deres helbredelse. Gør det overhovedet ikke indtryk på ministeren, at Rehabiliterings- og forskningscenteret for Torturofre kommer med den opfordring? Og gør det ikke også et lille indtryk, at størstedelen af landets borgmestre har opfordret til, at man opgiver starthjælpen for torturofre?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har ikke noget kendskab til, at flertallet af borgmestrene skulle have opfordret til at opgive starthjælpen for torturofre eller for andre, men spørgsmålet drøftes jo i øjeblikket mellem ministeriet og Kommunernes Landsforening, hvor alle de problemstillinger, jeg opridsede, bliver endevendt.

Det er ikke tilfældigt, at jeg kommer med denne lange liste af problemer, og jeg skal meget gerne overlade min tale til fru Elsebeth Gerner Nielsen, for det var en ret seriøs svartale, jeg holdt. Der er faktisk en række helt konkrete problemer ved at undtage visse grupper.

Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde, men jeg vil derimod gerne understrege min allerstørste respekt for det arbejde, som centrene for torturofre udfører. Jeg var faktisk som undervisningsminister med til at finansiere det første center for torturofre, som fik 10 mio. kr. af Undervisningsministeriet til husly osv., og det er jeg stolt af.

Jeg ved godt, hvad der foregår, jeg ved, hvor nødvendigt det er, og jeg ved, hvordan denne måde at behandle torturofre på nu spredt sig til en række andre lande, bl.a. på dansk inspiration. Men lige præcis på ét punkt kan man vel ikke forvente den helt store sagkundskab hos centrene for torturofre, nemlig med hensyn til om den sociale ydelse skal være 15 pct. lavere eller højere

for de pågældende. Der er jo heller ingen, som siger, at selv om man er torturoffer, har man bedre af at sidde og kigge ud af et vindue eller ind i et skab frem for at være i gang nogle timer om dagen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne oversende den undersøgelse, der viser, at 250 ud af 267 borgmestre ønsker, at starthjælpen ophæves for torturofres vedkommende.

Ministeren antydede i sin tale, at flygtninge kunne finde på at snyde sig til en diagnose som torturoffer. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvilken dokumentation ministeren henholder sig til, for sådan som jeg har forstået det, er det sådan, at ikke en sygeplejerske, men netop en ekspert på området på meget, meget kort tid kan afgøre, om et menneske har været udsat for tortur eller ej. Har ministeren adgang til oplysninger, som jeg eventuelt ikke har formået at få adgang til?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, jeg sagde følgende, og jeg citerer:

»Først og fremmest er det vanskeligt på et objektivt grundlag at vurdere, hvornår en flygtning er rask nok til at påtage sig et arbejde. Konsekvensen af forslaget kan derfor være, at den flygtning, der på trods af traumer erklærer sig arbejdsmarkedsparat og gør en indsats for at komme ud på arbejdsmarkedet, får nedsat sin ydelse, mens den flygtning, der fortsat er i behandlingsystemet, belønnes med en højere ydelse.«

Det er da et reelt problem ved det forslag, vi drøfter her.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi til ordførerrækken.

Flemming Oppfeldt (V):

Det vigtigste middel til integration af indvandrere i vort samfund er at flytte så mange som muligt fra dagpenge, kontanthjælp eller anden understøttelse til at tjene egne penge på en rigtig arbejdsplads, så de kan betale skat og skabe sig deres egen tilværelse. Vejen hertil går over det, som regeringen har sat i gang med en målrettet danskundervisning, arbejdspraktik og oplæring på en arbejdsplads.